

млѣкото отъ едни крави и да го даватъ на други. Ето защо него день не пускатъ стари жени да излизатъ изъ кѣщи и да ходятъ по полето, за да не би заедно съ тѣхъ да се промѣкнатъ и магьосници, за да правятъ пакости на хората.

Презъ нощта срещу Енювдень, въ честь на самовилитѣ, вода не се точи и не се пие.

Най-характерниятъ отъ извършванитѣ него день обичаи е Енювата Буля, за което се говори на друго мѣсто.

Петров-день — 29 юни — Праздникъ въ честь на св. Петра, който седи предъ вратата на рая, държи ключоветѣ имъ и ги отваря и затваря за да пропуска праведнитѣ. На Петровъ-деоъ ядатъ пилета. Гергьовско агне, Петровско пиле и Коледно прасе сж пословични.

Св. Врачъ (св. Безсребърници Козма и Дамянъ) — 1-и юли, е празника на врачкитѣ, баячкитѣ и всички които боравятъ съ народната медицина. Него день тѣ изнасятъ всички събрани билки и ги разпредѣлятъ коя отъ тѣхъ за каква болестъ.

Св. Атанасъ (лѣтенъ) — 5-и юни. Казватъ, че него день св. Атанасъ си преглеждалъ кожуха и почвалъ да се стяга за зимата.

Горешницитѣ — 15, 16 и 17-и юли. Горешницитѣ, особено първиятъ, се празнуватъ въ честь на огъня, който слизалъ него день отъ небото. Народътъ ни не обича горешницитѣ и не жъни презъ тѣхъ, да не би св. Илия да пустне огънь отъ небото, та да подпали нивитѣ.

Илиндень — 20 юли, е празника на св. Илия, възнесенъ живъ на небето. Почита се като гръмовержецъ, който вихрено лети по небето съ колесницата си. Гръмътъ произлизалъ отъ колесницата на св. Илия, мълнията било копието му съ което той замѣрлялъ ламята, а свѣткавицата — огънь който излизалъ изъ ноздритѣ на впрегнатитѣ въ колесницата му коне. Това той правялъ когато ималъ да порази най-големия врагъ на плодородието. Всичко което се казва въ описанието на ламята за преслѣдването ѝ отъ змейоветѣ се отнася и до св. Илия.

Съвпадението на Илиндень съ жетвата е свързало народнитѣ спомени съ езическия богъ покровителъ на